

Prostujcie ścieżki dla Pana

II Niedziela adwentu

Mk 1, 1-8 Prostujcie ścieżki dla Pana

Początek Ewangelii Jezusa Chrystusa, Syna Bożego. Jak jest napisane u proroka Izajasza: «Oto Ja posyłam wysłańca mego przed Tobą; on przygotuje drogę Twoją. Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie dla Niego ścieżki», wystąpił Jan Chrzciciel na pustyni i głosił chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów. Ciągnęła do niego cała judzka kraina oraz wszyscy mieszkańcy Jerozolimy i przyjmowali od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając swoje grzechy.

Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a żywił się szarańczą i miodem leśnym. I tak głosił: «Idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby schyliwszy się, rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, On zaś chrzcić was będzie Duchem Świętym».

Modlitwa stała: aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Twego Boskiego Majestatu.

Obraz: Wyobraź sobie Jana Chrzciciela, który przyciąga na pustynię tłumy ludzi. Wyobraź sobie jego ascetyczną twarz, stanowcze spojrzenie, nędzne i szorstkie odzienie. Wsłuchaj się w jego silny głos wzywający do nawrócenia: „Idzie za mną mocniejszy ode mnie...”.

Prośba o owoc do tej medytacji: Wzbudź w sobie pragnienie głębokiego spotkania z Panem.

1. „Przygotujcie drogę Panu, prostujcie dla Niego ścieżki”.

Zwróć uwagę na to, że pierwsze słowa Dobrej Nowiny są wezwaniem do nawrócenia. Mam przygotować i wyprostować drogę dla Pana. Spróbuj spojrzeć na te ścieżki swojego życia, którymi podążasz każdego dnia, a także na miejsca, rzeczy, osoby, do których prowadzą. Które z nich są drogami dobrymi, a które wypaczają twoje życie: osobiste, moralne, duchowe? Z których dróg powinieneś zejść?

2. „On zaś chrzcić was będzie Duchem Świętym”

Zamiana chrztu "Janowego" na Chrystusowy chrzest "Duchem Świętym", to przejście od ludzkich wysiłków, by się zbawić, do działania Boga, który przychodzi nas zbawić. Od przyjścia Chrystusa naszym zbawieniem zajęty jest tylko Bóg. Nikt nie musi już się martwić o swoje zbawienie. On to już załatwił - „pozamiatne”! Nie oznacza to jednak, że Bóg zbawia nas bez naszego udziału. Do nas należy przygotowanie Bogu drogi do naszych serc. **Innymi słowy: zbawiony jest każdy, kto nie stawia Bogu oporu, ale poddaje się Jego działaniu.**

3. “Ciągnęła do niego cała judzka kraina”.

Pustynia staje się miejscem słuchania, pokuty i przygotowania na spotkanie z Jezusem. Czy znalazłeś sobie przestrzeń, która w okresie Adwentu będzie twoją pustynią? Spójrz w swoje wnętrze. Czy nie wybrałeś(aś) sobie „pustyni”, która jest ucieczką? Na pustynię można uciec, ale z niej nie ma łatwej ucieczki. Czy na Twojej pustyni spotykasz się rzeczywiście z Bogiem (słuchasz Go), czy raczej ta „pustynia” ułatwia Ci ucieczkę przed tym spotkaniem z Miłością?

Rozmowa końcowa: W serdecznej rozmowie możesz porozmawiać z Janem Chrzcicielem. Poproś Jana, aby był patronem twojego Adwentu. W akcie strzelistym możesz go prosić: „Pomagaj mi prostować drogi do Jezusa!”.

Ojcze Nasz...

Punkta opracował: Paweł Witkowski SJ